

Voice-over : Werk, dat betekent niet alleen je eigen boterham verdienen, maar ook jezelf ontwikkelen en andere mensen ontmoeten. Werk is zo belangrijk, want werken is meedoen. In deze podcast hoor je het geluid van MidZuid. Het sociaal werkbedrijf van de regio Dongemond. Peter Volkers, commercieel manager, praat met werkgevers, partners en medewerkers over allerlei onderwerpen die betrekking hebben op mensen met een kwetsbare arbeidsmarktpositie.

Peter: Welkom bij deze aflevering van kwetsbaar. Allereerst even welkom aan mijn co-host, Winnie Mathu.

Winnie: Dank je wel.

Peter: Vandaag hebben we een bijzondere gast, die bekend is van de ORTS. Het is een ex-collega, want je bent nu met een vervroegd pensioen, Ad? Welkom. Leuk dat je hier bent.

Ad: Leuk om hier eens te zijn.

Peter: Ik ben maar een groentje op het gebied van een vorm van media. Je bent gepokt en gemazeld.

Ad: Achtendertig jaar in de lokale, regionale media.

Peter: We gaan er een mooi gesprek van maken, Ad. Ik begin altijd met wat persoonlijke vragen. Dat is je waarschijnlijk wel bekend als je eerdere uitzendingen hebt gehoord? Ben je zelf kwetsbaar?

Ad: Ik denk dat ieder mens kwetsbaar is. Ik heb het drie jaar geleden zelf aan de lijve ondervonden. Voor het eerst van mijn leven had ik een longontsteking. De ene avond zit je nog in Den Bussel in een televisieprogramma de verkiezingsuitslagen te presenteren. Een dag of zes, zeven later lig je in het ziekenhuis met een longontsteking die niet over wil. Dan blijkt je corona te hebben en dan kom je op een IC terecht. Daarna nog alle ellende. Hoe kwetsbaar kun je zijn als mens?

Peter: Het ligt soms in een klein hoekje.

Ad: Je maakt allemaal wel eens dingen mee. Ik denk dat je ook nog op een andere manier kwetsbaar kunt zijn als je mensen uit je omgeving, waar je heel veel mee

hebt, plotseling verliest of die vanwege gezondheid ook hele rare berichten krijgen. Ik denk dat we die mensen in onze omgeving allemaal wel kennen.

Peter: Wat betekent werk voor jou?

Ad: Werk betekent voor mij bezigheid. Werk betekent voor mij zorgen voor een goed basisinkomen. Dat vind ik dan wel belangrijk. Ik vind dat mensen goed betaald moeten krijgen voor het werk dat ze doen. Je draagt in flinke mate bij aan de samenleving. Iedereen moet er de mogelijkheden uithalen die kunnen. Daarom ben ik begaan met MidZuid. Je wordt er door mensen geholpen. Ook al kunnen ze niet veel, ze geven wat ze kunnen. Dat geeft mensen toch een gevoel van eigenwaarde. Dat is denk ik heel belangrijk.

Peter: Eigenwaarde en meerwaarde.

Ad: Dat vind ik wel.

Winnie: Jouw hele familie is best verbonden met MidZuid of met de voorganger ervan. Kun je daar iets over vertellen?

Ad: Mijn vader leeft al heel lang niet meer. Ik was twaalf toen hij is overleden. Mijn vader was blind. Hij werkte toen nog bij WAVA Oosterhout in de Catharinastraat.

Peter: Blind van geboorte?

Ad: Nee, naderhand op latere leeftijd vanwege een oogziekte. Hij liep ook met een blinde geleidehond. Er was zelfs in het oude fietsenhokje op de Catharinastraat een speciale kooi voor de hond van mijn vader. Ikzelf ben ook geboren met een lichte visuele beperking. Naderhand is dat nog wat erger geworden wegens allerlei omstandigheden. Dat is ook de reden dat ik bij MidZuid ben terecht gekomen. Ik heb twee broers en een zusje met een verstandelijke beperking. Tegenwoordig zul je dat niet meer zo hebben. Soms vragen de mensen wel eens hoe dat kan. Maar vroeger was het hier in Brabant normaal dat de pastoor zei dat het tijd was om een kleintje bij te maken.

Winnie: Hoeveel broers en zussen heb jij in totaal?

Ad: We zijn met zes. Mijn zus woont hier om de hoek en dan heb ik nog een broer in België wonen.

Winnie: Werken jouw broers en zussen ook bij MidZuid?

Ad: De ene. Ik mag per se geen Adje meer zeggen, want het is Ad.

Peter: Dat heeft die mij verteld.

Ad: Ik weet zeker dat iedereen hem kent. Daar zorgt hij wel voor.

Winnie: Hij werkt hier binnen bij MidZuid in Oosterhout?

Ad: Ja.

Winnie: We kennen hem allemaal, denk ik.

Ad: Ze noemden hem altijd Adje, maar dat mag niet meer. Hij heet Ad.

Peter: Toen is je vader overleden.

Ad: Ik zal je een geheimpje vertellen. Ik heet ook geen Ad Evers. Ik heet Adrie Evers. Als ze het bij mij thuis over mij hebben, hebben ze het altijd over onze Adrie. Adrie bekt niet zo lekker in jingles op de radio. Dat is heel lang geleden verbasterd tot Ad Evers.

Winnie: Nu hebben jullie twee Ads thuis?

Ad: Heel veel mensen weten dat trouwens niet.

Peter: Dat is weer een nieuwsgaring. Toen je twaalf was, is je vader overleden. Dan kreeg je moeder de zorg voor alle kinderen. Hoe is dat gegaan? In welke thuissituatie zat je toen?

Ad: Dan word je dan een soort vaderfiguur.

Peter: Jij was de oudste?

Ad: Ik ben de oudste. Ze had wat hulp van een maatschappelijk werker. Vroeger was dat allemaal nog niet zo geregeld zoals nu. Vroeger had je de buurt die bijsprong. De buurvrouw en de buurman hielpen mee met een gezin als het wat moeilijk was. Vroeger had je de achterdeur altijd open staan. Iedereen liep daar gewoon bij elkaar binnen. Tegenwoordig zou je dat niet doen.

Peter: Dat is niet veilig.

Ad: Liefst met drie sloten, maar vroeger was dat niet zo. Ik ben ook uit de tijd van als je binnenkomt tegen etenstijd, kan je ook een bordje mee-eten. Dat heb ik wel eens meer gezegd. Dan schuiven we allemaal stukje op. Dat was vroeger gewoon heel normaal. Tegenwoordig is dat niet meer zo normaal.

Winnie: Dus de buurt heeft geholpen toen jouw moeder er alleen voor kwam te staan?

Ad: Ja. Het was wel eens moeilijk. Ik heb echt dagen meegemaakt, maar ik denk dat meer mensen dat hier in Brabant hadden. Ik ben nu bijna 65. Er was niet iedere dag vlees op het bord. Dat was wel eens dat we drie dagen achter elkaar macaroni aten met een blikje lunch meat erin, omdat dat lekker goedkoop was. Daar zou je nu niet meer aan moeten denken. Toen was dat heel normaal. Niet alleen bij ons thuis, maar ook bij mijn vrienden. Mensen hadden het niet zo breed. Er stond altijd een fles Rania bij de waterkraan en nu staat er altijd cola in de koelkast. Dat was vroeger niet zo. In het weekend kreeg je een glaasje echte cola en een klein bakje chipjes. Nu ligt het altijd in de kast. Die tijden zijn echt veranderd, maar dan zul je zelf ook wel weten. Je bent nog niet zo oud, maar als je wat ouder bent, weet je dat.

Peter: Ik zie jou wel naar mij kijken. Dat is duidelijk. En terecht in vergelijking met Winnie.

Ad: Wij zijn er allemaal gekomen. Je zei in voorgesprekjes dat jij je een slogan hebt. Mijn moeder zei altijd: als je wat wil hebben, dan zul je er wat voor moeten doen. Dat was vroeger wel zo. De financiële middelen waren er niet. Wij moesten werken als we echt leuke dingen wilden doen. Dat geldt ook voor mijn zussen en mijn andere broer. Wij hebben altijd bijbaantjes gehad. Er was niemand die 25 gulden in de brievenbus kwam stoppen omdat ze mij zo een aardige jongen vonden. Ik denk dat het een hele goede instelling is geweest. Daardoor heb je de waarde van het geld geleerd. Je hebt leren omgaan met het feit dat je wat moet doen aan de maatschappij. De maatschappij zijn we met z'n allen samen.

Peter: Niets voor niets.

Ad: Als iedereen met zijn handen over mekaar blijft zitten, dan gebeurt er niks. Dus je zult toch allemaal wat moeten doen.

Peter: Dan was je dus twaalf. Je werd een beetje de vaderfiguur voor je broers en zussen. Maar je ging ook naar school?

Ad: Ik heb mavo gedaan. Daarna heb ik wat grafische opleidingen gedaan. Ik heb hier in Oosterhout nog bij Print Expres gewerkt en bij een hele grote drukkerij hier vlakbij. Dat was nog in de tijd van de Telebingo. Weet je dat nog? Iedereen had de Telebingo daar binnen. Maar toen werd mijn visuele beperking steeds erger. In de grafische sector moet je dus echt kunnen zien. Toen ben ik via-via MidZuid bij WAVA terechtgekomen, omdat ik constant thuis zat en ik kon niet zien.

Winnie: het is natuurlijk al lang geleden, maar weet je nog wat je daarvan vond? Hoe voelde dat?

Ad: In eerste instantie wou ik dat helemaal niet. Ik ga niet bij de WAVA werken. Je bent nog jong en dan heb je een heel ander idee van hoe dat bedrijf is. Daar was ik heel gauw overheen. Als je daar rondwandelt, zie je ineens dat bij WAVA niet alleen maar mensen zitten met een geestelijke beperking. Daar zitten ook mensen die lichamelijk iets mankeren, maar voor de rest normaal een kop verstand hebben. Mensen die daar hun steentje bijdragen aan de maatschappij.

Winnie: Wat was je eerste werk bij de WAVA?

Ad: Vormingswerk Jonge Volwassenen. VJV 't Steegje. Het bestaat al lang niet meer.

Winnie: Wat is dat?

Ad: Dat was een clubje van mensen die jongeren met problemen opvingen. Ik was een soort beheerder van dat pand. Dat is het prachtige herenhuis op de Klappeijstraat waar nu Surplus inzit. Het is midden in de stad. Daar heb ik niet lang

gezeten, want die mensen dachten dat het niets was. Ze hadden geen geld. Die mensen die daar werkten als opbouwwerkers en jeugdwerkers kregen hun salaris nooit of af en toe een beetje. Die mensen hadden ook allemaal niks. Dat was niet echt iets voor mij. Dat was in de tijd van Henk van Leer en Hans Fabri. Die namen moeten jullie maar eens in jullie archief zoeken. Die hebben hier jaren rondgelopen.

Peter: Oud gedienden?

Ad: Dat waren dé mannen. Toen heeft WAVA Surae geëxporteerd. Ik werkte ondertussen al bij De Warande en bij De Blieke. Ik had het best wel naar mijn zin. Maar toen heb ik mij om laten kletsen door die twee mannen. Het was een heel groot openluchtwembad met een trampolinepark erbij en midgetgolfbaan. Die exploitatie ging WAVA Oosterhout doen. Dan moesten er natuurlijk mensen naartoe en liefst mensen die er ook een beetje verstand van hadden. Aangezien ik al een paar jaar bij die zwembaden in Oosterhout meeliep, hebben ze mij daar toch naartoe gehaald. Dat heeft maar één jaar geduurd. De exploitatie is toch weer in handen teruggegeven. Dat was wel een heel leuk jaar. We hebben daar gelachen. Maar toen weer gauw terug naar de Warande.

Ad: Toen zat ik bij die zwembaden en in mijn vrije tijd al bij de ziekenomroep hier in Oosterhout. Er was een flinke ziekenomroep, plus de ziekenomroep in Raamsdonksveer. Die heette Theresia in het Theresiaziekenhuis. Dat ziekenhuis is ook al weg. Vroeger had Raamsdonksveer ook hun eigen ziekenhuis. Ik zie mezelf nog twee keer in de week rijden via die weg naar Raamsdonksveer toe.

Peter: Dan deed je ook al uitzendingen?

Ad: Daar maakte ik ook nog radioprogramma's. Toen las ik ineens dat er een paar mensen waren in Oosterhout die een lokale, regionale omroep ging oprichten. Toen gingen bij mij alle alarmbellen rinkelen. Ik dacht: dat is de club waar ik bij wil horen. Daar heb ik van begin af aan bij gezeten.

Winnie: Via MidZuid gelijk?

Ad: Nee, eerst twee jaar als vrijwilliger. Ik ben daar als radiomaker een sportprogramma begonnen. Eén van mijn eerste gasten was Jack Koumand. Later voetbalde die bij de eerste van NAC. Toen zat die daar net. Dat was om een beetje de link met Oosterhout te houden. Ik was daar vrijwilliger. Langzamerhand kwam er een kabelkrant bij. We gingen in hele simpele vorm op TV nog het één en ander doen. Er was zo'n regeling dat de gemeente zoveel procent van je salaris bij schept. Hoeveel dat was, weet ik niet precies. De rest is dan voor de organisatie zelf. Zo zetten jullie mensen extern aan het werk. We hebben daar eens over gebabbeld en dat zagen ze zitten bij de ORTS. Gewoon gezien mijn instelling en ook dat ik de weg in Oosterhout weet.

Winnie: Geboren en getogen in Oosterhout.

Ad: Toen heb ik die overstap gemaakt.

Peter: Dus eerst had je het werk bij MidZuid of bij WAVA toen. Vervolgens het vrijwilligerswerk bij de ORTS. Dan ben je echt gedetacheerd bij de ORTS?

Ad: Na een jaar of twee vrijwilligerswerk, ben ik er ingerold. Ik heb er nu 37 jaar gezeten.

Winnie: Wat is er nou zo leuk aan radio maken?

Ad: Het zien als een uitdaging. Er is een verschil van radio maken. Je kunt een praatje, plaatjesprogramma doen. Dat is ook leuk. Een muziekljst samenstellen. Dan gaat het meestal om een bepaalde stijl. Een blues programma of een rockprogramma. Of je kunt in nieuws en actualiteiten. Nieuws en actualiteiten heeft mij eigenlijk altijd al getrokken. Muziekprogramma doe ik ook nog. Dat vind ik ook leuk. Daar heb ik niet zoveel voorbereiding bij nodig. Dan zet ik in tien minuten in elkaar. Met voicetracking kunnen we tegenwoordig vijf uur radio in een uur opnemen.

Winnie: Hoe werkt dat?

Ad: Dat is een heel technisch verhaal. Dat ga ik niet uitleggen. Maar dat kan tegenwoordig. Nieuws en actualiteiten is natuurlijk best wel leuk, want daarmee kom je dus midden in de samenleving te staan. Je komt overal. Je bent overal. Je bent overal bij. Het heeft wel eens nadelen. Je maakt van alles mee, maar ook mindere dingen. We hadden gezien dat er een ongeluk was in Dorsten. Dat zal ik nooit vergeten. De politie had nog niet alles afgeschermd staan. Daar lag gewoon een arm.

Winnie: Jij was op locatie?

Ad: Wij waren er als eerste bij om even te kijken wat er aan de hand was en eventueel een foto te maken. Dan heb ik pas waardering gekregen voor de mensen die op zo'n ambulans zitten. Wat een baan hebben die mensen, want iemand zal dat toch op moeten ruimen. Ik moet er niet aan denken. Er zijn toch mensen die dat op moeten lossen.

Winnie: Zeker.

Peter: Je hebt je muziekprogramma's gehad. Je hebt je nieuwsprogramma's gehad

op locatie of in de studio. Toen dacht je dat je zoveel weet dat je met je kop ook eens op tv moest komen?

Ad: Het gaat vanzelf. Op een gegeven moment ging de ORTS een stuk op tv maken. Bij een lokale omroep zijn altijd maar een aantal mensen die echt met nieuws en actualiteiten bezig zijn. Heel veel mensen vinden het leuk om bij een lokale omroep een leuk muziekprogramma te doen of een verzoekplaten programma. Je kunt het echt niet verzinnen. Maar er komt meer kijken bij nieuws, actualiteiten en politiek.

Peter: Je moet meer lezen.

Ad: Ik luister naar iedere raadsvergadering, hoe saai het af en toe ook is. Die zijn echt saai. We hebben 31 raadsleden hier in Oosterhout en een stuk of acht, negen of tien partijen. Partijen doet zijn zegje en dan mag partij twee zijn zegje doen. Voor je bij partij zes bent, heeft iedereen alles al gezegd. Maar zeven, acht en negen willen toch ook nog even wat zeggen.

Peter: Stem laten horen.

Ad: Anders zouden ze die nooit horen. Dus dan kan dat wel eens heel saai en heel laat worden. Hier in Oosterhout is één uur, half twee maar gewoon.

Peter: Ik doel nu even op de verkiezingsuitzendingen, die ik zelf heb gezien. Jij interviewt de politieke kopstukken en wat anderen. Dus die kennis heb je dan wel opgedaan.

Ad: Natuurlijk. Je moet wel weten wat er leeft en speelt, ook voor televisie. Bij zo'n verkiezingsuitzending is niet altijd iedereen even vrolijk. Ik zal geen namen noemen. Maar die wethouder zat met tranen in zijn ogen, omdat zijn club zoveel verloren had. Die kon gewoon op zoek naar een andere baan. Die wist op dat moment al dat hij wethouder af was. Die had toch een heel andere route uitgestippeld voor zijn toekomst.

Winnie: Dan zit die in zijn eerste emoties bij jou aan tafel.

Ad: Natuurlijk, dat gebeurt ter plekke.

Peter: Dat is ook wel lastig voor jouw voorbereiding. Spreek je nou met een winnaar of een verliezer?

Ad: Daardoor ken je die mensen allemaal heel goed. Daardoor zorg je er van tevoren voor dat je met die mensen allemaal goede contacten hebt. Daardoor word je ook gevraagd om juist dat soort dingen te presenteren.

Winnie: Geven dat soort dingen ook een kick?

Ad: Natuurlijk, zeker als het leuk gaat. Alleen vind ik radio leuker, omdat je het zelf meer in de hand hebt. Bij tv komt technisch veel meer kijken. Daar zijn allerlei mensen de hele dag bezig voor zo'n uitzending, met belichting zetten, camera's. Er kan van alles misgaan, want overal zitten poppetjes achter schuiven die dat ook niet dagelijks doen. Je weet zelf wat radio is. Er kan veel minder technisch misgaan. Ik doe tussen de middag alles zelf. Ik zit zelf achter de schuif. Ik heb niet eens een technicus. Ik bel zelf mijn gasten in. Ik speel zelf mijn platen. Dat is tegenwoordig allemaal met computers. Ik doe dat allemaal in mijn uppie.

Winnie: Bij tv staan er...

Ad: Dan ben je veel meer afhankelijk van mensen.

Peter: Het beeld wordt soms belangrijker dan de boodschap.

Ad: Mensen kijken tegenwoordig naar plaatjes en dat soort dingen. Die leven wel.

Peter: Wat is nu het leukste wat je hebt meegemaakt in jouw mediacarrière?

Ad: Ik sta erom bekend dat ik meestal de eerste ben die weet wie de nieuwe burgemeester wordt. Ik heb zo links en rechts een netwerk opgebouwd in al die jaren. Dan weet je heel gauw dingen. Dan check ik dat en dan kan dat naar buiten. Maar soms verbaast het mij ook. Ik zal je een voorbeeld geven. Iedereen kent mij als een grote, stevige vent. Ik ben nog nooit bij een H&M zaak binnen geweest. Jij vast wel, maar ik was daar nog nooit binnen geweest. Oosterhout wilde al heel lang graag een H&M. Dat hadden we niet. Allemaal naar Breda. Op een gegeven moment had ik er lucht van gekregen. Vroom & Dreesmann ging weg in Arendshof. Daar zou een hele grote H&M in komen. Ik had twee stagiaires bij mij op kantoor lopen. Eentje van de mediaopleiding en eentje van de opleiding journalistiek.

Ad: Ik bel 's ochtends naar de gemeente. Ik zei dat ik had begrepen dat er een H&M in Oosterhout komt. Daar wil ik de wethouder over spreken. Dat gaat hem niet worden, zeiden ze, want misschien wordt er vanmiddag pas om vier uur getekend. Ik had al begrepen dat het wel doorgaat, dus ik zei dat ik hem erin wil hebben. Zo niet,

breng ik het nieuws zelf. Morgen Staat het in BN DeStem, dus ik wil dat liever vandaag al hebben. Dat kreeg ik niet voor mekaar. Ik heb één of andere hoge pief van het kantoor van H&M gebeld. Die had ik in de uitzending. Die vertelde inderdaad dat er een H&M kwam. We hadden daar van tevoren al een berichtje van gemaakt en op social media gezet.

Ad: Je kunt zien hoeveel mensen dat gelezen hebben. Ik heb nog nooit een bericht gezien dat zo omhoogshoot. Wij zitten aan de Bredaseweg. Ik zei tegen die gasten: kijk eens buiten, volgens mij heeft heel Oosterhout de vlag uitgestoken. Is het nationale feestdag in onze straat? Alleen door die H&M. Wat is dat, vroeg ik. Dat is een leuke zaak. Daar kun je voor weinig geld leuk leren kopen. Dat zeiden die jonge gasten. Dat vond ik bijvoorbeeld heel leuk.

Winnie: Dat kan ik me voorstellen.

Ad: Daar tegenover staat het meest niet leuke bericht. Ik zat op een donderdagavond in de Klappeijstraat met een paar vrienden op terras. Jullie waren daar trouwens ook bij betrokken. Een aantal jaren geleden hebben in Oosterhout een clubje van 40, 50 kinderen hier bij jullie een week geslapen. Dat waren echt nog kinderen tot zestien jaar. Buitenlandse jongeren van asielzoekers zonder ouders. Ik weet niet of jullie dat ooit mee hebben gekregen. Toen hebben hier veldbedden gestaan. Het was een heel programma voor vrijwilligers. Dat nieuws werd op donderdagavond om tien uur bekend. Toen kwam daar een summier persberichtje over. Ik heb dat geplaatst vanaf het terras. Tegenwoordig doe ik dat via mijn telefoon, social media past het een beetje aan en het staat erop.

Ad: Daar ben ik echt van geschrokken. Oosterhout, dit kan niet zo. Dat viel toen samen met een bericht van de woningbouwcorporatie Thuisvester. Dat bericht stond op dat moment ook op social media. Thuisvester ging huizen reserveren voor de opvang van statushouders en dat soort mensen. De combinatie van die twee berichten was net olie op het vuur gooien. Hele ritsen, en dan heb ik het over een paar 100. Mijn collega en ik, Willem Van Hooijdonk, zijn het hele weekend bezig geweest met handmatig racistische opmerkingen te verwijderen. Berichten zoals, flikker ze maar in het kanaal en verzuip dat spul.

Ad: Dan vraag ik me af of mensen dat niet in de gaten hebben dat hun eigen naam daarbij staat als ze een reactie plaatsen. Dat viel zo verkeerd. Ik schaamde mij dat ik Oosterhouter was. Je kunt daarvan vinden wat je wil. Ik ben het met het asielbeleid hier ook niet helemaal eens. We krijgen ze af en toe door ons strot geduwd op dit moment. Maar zo praat je niet over mensen en zeker niet over kinderen.

Peter: Het is weinig humaan dan.

Ad: Dat is toch zo. Nu heb ik het over, misschien wel tien jaar geleden. Toen speelde er nog niet wat er nu allemaal speelt. Maar toen schaamde ik mij echt dat ik Oosterhouter was.

Peter: Ik denk dat die verharding alleen maar erger geworden is. Je zegt dan met naam en toenaam, maar tegenwoordig is het meer anoniem. Dan is het helemaal vogelvrij.

Ad: Zulke dingen maak je mee. Wat maak je voor de rest mee? Je hebt zoveel dingen meegemaakt.

Winnie: Jij woont samen met je broer en je zus?

Ad: Met twee broers en een zus.

Winnie: Zij hebben hulp nodig.

Ad: Begeleiding.

Winnie: Kun jij daar iets over vertellen? Hoe ziet dat er in het dagelijkse leven uit?

Ad: Ik heb altijd met hun samengewoond, samen met mijn moeder. Mijn moeder is helaas overleden toen ze 87 werd.

Peter: Maar als ik nou kijk naar de rode draad. Jouw motto of bekende uitspraak is dat als je iets wil hebben, je er iets voor moet doen. Dat heb je ook wel gedaan. Vanaf je jeugd was je de vaderfiguur. Je hebt je moeder geholpen. Je hebt zelfs een zorgcursus gedaan. Dit is los even van je eigen problematiek. Je oogziekte waarbij je bijna blind bent.

Ad: Dat schuif je op de achtergrond.

Peter: Het is allemaal wel veel. Ze zeggen dat elk huisje zijn kruisje heeft. Maar het jouwe was wel een groot kruis. Je bleef de zorg houden. Het kwam allemaal naast je werk. En je ontwikkelde je binnen je eigen werkzaamheden.

Ad: Dat was meer een uitlaatklep.

Peter: Het zijn je eigen verdiensten natuurlijk. Wat heb je in die periode nou het meeste aan MidZuid gehad? Kreeg je veel begeleiding of steun?

Ad: Niet echt.

Peter: Je hebt het gewoon echt zelf gedaan?

Ad: Ik ben er heel eerlijk in. In de beginperiode wel met Henk van Leer. Maar dat was nog niet de periode dat dit speelde. Mijn moeder is zevenenhalf jaar geleden overleden.

Winnie: Toen zat je bij ORTS en had je daar je draai gevonden?

Ad: Ik zat nog bij de zwembaden. Daar heb ik nog een hele periode gewerkt. Bij De Warande en bij Arkendonk. Ik heb nog veel meer dingen gedaan. Daar kom je allemaal niet aan toe. Als je extern bent, ga je die omgeving op. Zo af en toe ben je eens bij een feestje dat MidZuid organiseert. Je komt hier af en toe eens op een babbeltje met je begeleider. Voor de rest heb jij je eigen werk en je eigen omgeving waarin jij functioneert.

Peter: Dat is prima, want je gaat op in de werkomgeving waar je werkt.

Ad: Ik ben iemand die recht door zee is. Ik ben daar heel eerlijk in. Recht op waarop je recht hebt. Ik ben één van de weinige werknemers die in het verleden met MidZuid nog eens voor de rechtbank heeft gestaan. Dat is niet iets om trots op te zijn. Ik heb met MidZuid voor het hekje gestaan in Breda en op alle fronten gewonnen.

Peter: Dat heb ik vernomen.

Ad: Omdat ik het niet eens was met hoe jullie salaris in elkaar zat.

Winnie: Dat is een kwestie van dat als je iets wil, je ervoor moet staan.

Ad: Dat bedoel ik. Ik vond gewoon dat ik daar recht op had. Ik had een goede juridisch adviseur. Die heeft dat onderzocht en die vond dat ook. Ik had een goeie advocaat en die vond dat ook. Toen hebben we dat gewonnen. Ik vond het trouwens wel spannend. Ik vond het gewoon dat ik in mijn recht stond. Als je dat hier niet kan halen, dan maar ergens anders.

Peter: Toch hoor ik jou wel eens zeggen dat als mensen wat negatiever over MidZuid zijn, dat je dan boos wordt?

Ad: Ja, kan ik niet goed tegen.

Peter: Leg dat eens uit. Even los van dat ik het ook vind.

Ad: Ik vind dat ook al kan je maar een heel klein beetje betekenen voor de samenleving, waarom zou je dat dan niet doen? Ik heb een broer, maar ik heb ook nog een andere broer. Hiernaast zijn ze nu weg, bij Prisma. Daar leren ze werken, zeg ik altijd maar zo'n beetje hardop. Die mensen zijn trots op wat ze doen. Dat was mijn machine en daar moeten ze afblijven, want dat ben ik. Ik mag alleen mijn machine aanzetten. Die komen met een trots gevoel van eigenwaarde thuis. Die doen misschien werkzaamheden die wij binnen tien minuten ook wel snappen en kunnen, en misschien nog sneller ook. Maar daar gaat het niet om.

Ad: Ze dragen wel hun steentje bij aan de maatschappij. Er lopen nog steeds te veel mensen rond die gewoon helemaal niks doen. Daarvan vraag ik me af hoe dat kan. Omdat jij af en toe hoofdpijn hebt of een beetje migraine, ben je daarvoor helemaal afgekeurd? Hoe kan dat dan? Je kan toch ook makkelijk wat gaan doen? Ik heb dat vaak gedacht. Ik heb bij ORTS wel eens vrijwilligers rond zien lopen. Ze kunnen drie dagen per week achter de computer zitten en overdag een berichtje intikken voor de Kabelkrant. Dit terwijl ze geen baan hebben, maar een uitkering. Waarom ga je dan niet een betaald baantje zoeken?

Ad: Waarom stapt mijn broertje met een geestelijke beperking iedere morgen het busje in, of de deeltaxi in, of de fiets op? Weer of geen weer. Hij heeft het niveau van een vijf, zesjarige. Die is om 07:15, 07:30 tot 17:00 bij MidZuid. Dan vraag ik me af hoe raar deze wereld in elkaar zit. Hoe kan dat? Ik ben in het verleden voor mijn werk wel eens bij de voedselbank wezen kijken. Ik schrok van wat ik daar zag. Ik kwam daar mensen tegen die ik ook wel eens in de kroeg tegenkom. Hoe kan het zo zijn? Ik gun iedereen een biertje in de kroeg of een glaasje. Maar ik blijf het toch raar vinden en dat zou iedereen vinden.

Peter: Niet iedereen beseft het. Wat betekent werk voor je?

Ad: Werk betekent ook een stukje eigenwaarde.

Peter: Maar dat beseft niet iedereen.

Ad: Meedoen aan de samenleving. Ik heb in de kroeg ook wel eens met iemand een woordenwisseling gehad. Die zat daar te vertellen en ik zat daar toevallig. Ik liep daarbij uit. Dit en dat van de week, zei die. Ze stonden bij mij in de straat en hangen meer op die steel als dat ze wat doen. Die mensen krijgen het vaak het hardste voor de kiezen. Die zien ze. Die zitten in die wijken en die rusten af en toe wel eens even op die steel. Het zal wel. Ga er zelf maar eens de hele dag staan.

Peter: Het is beeldvorming en begrip krijgen.

Ad: Snap je wat ik bedoel?

Peter: Ik kan met jou de hele dag wel kletsen. Je hebt natuurlijk veel meer verhalen dat ik vragen kan stellen. We hebben ook altijd de tip van de dag. Zou jij in het algemeen, met welk onderwerp dan ook, een tip mee willen geven?

Ad: Probeer open te staan voor nieuwe dingen. In de wereld en ook in Oosterhout gebeuren heel veel dingen die nieuw zijn. Ik hoop dat de gemeente met name ook denkt aan de oudere generatie. Soms gaan de vernieuwingen te snel, zodat er een behoorlijke groep mensen is die dat allemaal niet meer bij kunnen benen. Ga eens bij Theek 5 langs. Zij geven daarin meer cursussen en handvaten als dat je denkt. Als je toch tijd over hebt, je wordt er alleen maar slimmer van. Nooit minder. Dat is mijn tip.

Peter: Dan wil ik jou danken voor dit gesprek.

Ad: Graag gedaan.

Peter: Je bent met vervroegd pensioen op dit moment. Als vrijwilliger blijf je gelukkig betrokken bij de ORTS. Dus we zullen jou nog veelvuldig horen. Ik persoonlijk vond het heel leuk om nou eens een keer jou als gast te hebben, in plaats van dat ik zelf wel eens een keer bij jou in de uitzending als gast was. Als we een banenbeurs hadden of andere dingen.

Ad: Ik vond het heel raar. Ik vroeg me af wat jullie allemaal gingen vragen. Ik was er niet zenuwachtig voor, maar ik ben het niet gewend.

Winnie: Het is toch anders.

Ad: Andersom.

Peter: Je hebt de leiding niet. Dat is anders, maar volgens mij heb jij je heel goed gered.

Ad: Ik had een beetje geluisterd naar hoe jullie die vorige podcasts hebben gedaan.

Peter: Toch wat houvast.

Ad: Ik had een beetje houvast.

Peter: Nogmaals, dank.

Ad: Graag gedaan.

Peter: Het ga je goed. Veel plezier nog met al je uitzendingen en het genieten van het leven. Daarnaast natuurlijk ook de zorg voor je familie. Winnie, jij ook bedankt voor de co-hosting .

Winnie: Graag gedaan.

Peter: Het is altijd weer leuk en wat dynamischer. Voor de luisteraars zou ik zeggen: tot de volgende uitzending van kwetsbaar.

Voice-over : Bedankt voor het luisteren. Wil je reageren, laat dan vooral een berichtje achterop onze socials. Abonneer je op onze podcast en deel deze vooral met andere geïnteresseerden. Tot de volgende aflevering van kwetsbaar.